

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr. Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmentlen leveleket
csak ismert kezeztől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

A Dunántúli közművelődési egyesület.

Szép és nemes, következményeiben messze kiható eszmét pendített meg jeles publicistánk: Beksits Gusztáv Nagy-Kanizsán a Polgári egyesület helyiségében múlt hóban tartott felolvasása alkalmával.

Nem kevesebbről szólott, mint a Dunántúli közművelődési egyesület megalakításáról Nagy-Kanizsa székhelylél.

Meleg érdeklődéssel csüng ez eszme kivitelén Beksicsünk, ki pár évvel ezelőtt ugyanezen nagy fontosságú kérdést felvetette Pécsen is és buzgalma annyira fejlődtek a viszonyok, hogy az egyesület tényleg meg is alakult s csak midőn működését meg kellett volna kezdenie, juttat zátonyra s feneklett meg a jobb sorsra érdemes ügy.

Nagy-kanizsai hírlapíró kollégáink — mi természetesebb — lelkesedéssel karolják fel az eszmét s igyekeznek tőlük telhetőleg annak propagandát szerezni.

Meg kellene magunkat tagadni, ha nem lelkesülünk az ügyért. Hisz már magának a kibontott zászlónak jellegje: „Dunántúli közművelődési egyesület“, varázshatást gyakorol ránk s fokozódik lelkesedésünk annak tudatában, hogy e nagy horderejű egyesület központjál meggyenk szép törekvésű városa jeletetett ki.

Ha azonban az eszme kivitelére gondolunk, velünk együtt bizonyára sokan lesznek, kik belátandják, hogy az eszme kivitele oly sok, majdnem elháríthatlan akadályba ütközik, hogy a terv ily irányú kiviteléről le kell mondanunk.

Ne feledjük ugyanis, hogy mindegyik megye a saját érdekeit igyekszik érvényre emelni. A csoportosításnál attól fél, hogy amely megye központul szolgál, a többi céljainak kivitelében többé-kevésbé megrövidíti. Meg az adminisztráció is nehézkes tág körben.

Bizonyára ezek, a pár szóval elmondott, de figyelmen kívül nem hagyható okok miatt

nem tudott gyökeret verni a már egyszer létrejött Dunántúli közművelődési egyesület, melyet midőn létesülésekor lapunk 1886. évi 28. számának vezércikkében üdvözlöttünk, ugyanezen cikkünkben már akkor a sorok között reá mutattunk ezen nehézségekre, midőn szóról szóra ezeket írtuk: „Nézetünk szerint azonban a Dunántúli közművelődési egyesület feladatát csak úgy oldhatja meg, ha a minden egyes törvényhatóság területén alakítandó választmány a megye speciális viszonyainak szigorú szemmel tartásával tüzetes programot alkot s annak megvalósításán mind maga önzetlenül működik, mind a központ hathatós közreműködését kinyerni törekszik. Mert szerény véleményünk szerint tizenkét megyére kiterjedő egyesületet egy központból kormányozni lehet ugyan, de üdvös és célirányos működésre csak úgy lehet számítani, ha t. i. minden egyes törvényhatóság székhelyén levő választmány a saját megyéje területén levő bajok orvoslásán fáradozik.“

Ha négy évvel ezelőtt ilyen elveket hirdettünk, mennyivel inkább kell ezt tennünk ma napság, midőn a jobb sorsra érdemes egyesület megszűnt, mielőtt áldást hozó működését tényleg megkezdhetné volna.

Ép ez okból most, midőn az eszme újból felszínre került, sokkal helyesebbnek tartanók, ha mindegyik megye maga tömörülne s igyekeznék társadalmi uton orvosolni saját bajait s létesítene saját kebelében ily egyesületet, mely hivatva volna a társadalmi bajok orvoslására.

Mindegyik megye legjobban ismeri a saját bajait s így leginkább hivatott azok orvoslására s legbiztosabban állapíthatja meg a sorrendet, melyben kitűzött céljait érvényre juttathatja.

Legalább így tudja mindenki, hogy a közművelődés oltárára szánt fillérei saját szűkebb hazájának — édes megyéjének — javára fordíthatnak.

Mert valljuk be őszintén, hogy sok tekintetben s főleg nem egynél figyelmen kívül nem

hagyható számba jő ama körülmény is, valjon anyagi áldozatát, vagy szellemi munkásságát mily irányban kell érvényesítenie és szívesebben hozza meg mindenkor az óhajtott áldozatot saját megyéjének, mint más megyéknek. Nevezhetjük ezt partikulárismusnak, vagy tekintjük az önzés egy nemének, de hogy tényleg így áll a dolog, azt el kell ismernünk.

S ha körültekintünk megyénkben, vizsgálódásunk közepett nagyon is fontos okokra találunk, melyek elherülhetlenül arra indítanak bennünket, hogy létesítsünk ily irányú egyesületet saját megyénkben!

Nem tagadjuk, hogy csak rövid 5-6. év alatt a magyarosodás terén Muraközben és a vendvidéken szép sikert arattunk. Senki sem fogja azonban elvitatni, hogy e téren még sok tenni valónk van, ami pusztán lelkesedés útján nem eszközölhető, hanem az együtt működő erők tömörítésével és áldozatokkal.

Ki tudja megmondani üdvös hatását a magyarosodás terén megyénkben azon néhány száz forintnak, melyet a hazafias szellemű nemesi pénztár s egyes lelkes adakozók felajánlottak a magyar nyelv tanításában idegen ajkú iskoláknál legszebb sikert feltüntetett tanítók s a magyar nyelv elsajátításában legszebb előmenetelt tett idegen ajkú növendékek megjutalmazására?

Ha a létesítendő megyei egyesület e célra évenként állandó összeggel rendelkeznek s az egyesület részéről emellett erkölcsi kitüntetésben is részesülne az ily tanítók s előléptetések alkalmával az egyesület befolyása útján hazafias működésük kellő méltánylásra találni, ma napság, midőn a törvény megköveteli minden tanítótól a magyar nyelvnek irásban és beszédben való tudását, lehetetlen feltennünk, hogy az egyesület működését ez irányban ne koronázná óhajtott siker, főleg ha meggondoljuk, hogy ha a kormánynak a kisedővódákról készített törvényjavaslata életbe lép s falvaink ezen rég nélkülözött intézmény birtokában lesz-

„Zalamegye“ tárcája.

Az én dalom.

Boldog vagyok, öröm nékem az élet,
Két szeretek, szívem, lellem azé lett;
Szeret ő is tiszta szívből, melegen,
Irigylik is boldogságom elegen.

Pedig én is tudom mi a szerelem:
Lángra gyújtja könnyen egy hő érzelem;
S midőn majdnem teljes már lobogása,
Reá zúdul a hűlenség zápora.

Szerelmem is dobálta a bős elem,
— Mint kis sajót a haborgó tengeren —
El-elmerült, amint hánnya-vetette,
De hű szívem mégis győzött felette.

Kinek tiszta a szerelme és igaz,
Örömmel él, akár milyen szegény az.
Szeresettek tehát forrón úgy, mint én,
S boldogság lesz mindenütt a földtekén.

Puskás István.

A nagyravagyó anyja.

— Rajz. —

Összeesett öreg asszony volt; egy nedves kis pince szobában lakott. Ide jutott öregségére a reményllett palota helyett. Sovány beesett arcán ezer ránc vont barázdát keresztül-ka-ul; szürkés szemei megüvegesedtek; testtartása görnyedt, hangja bágyadt, erőtelen; egész lénye olyan siralmas, olyan szánandó. Mintha már a földön semmi sem érdekelné, mintha már gondolkozni, érezni se tudna, mintha élőhalott volna!

Es mégis órákon keresztül vonszolja fáradt testét szűkös szobájában. Néha sóhajt, néha szavakat mormol,

néha föl-fölesillámlik szemeiben egy élénk, erőteljes fény-sugár. Mintha a kihalt, összeomlott testbe a lélek visszaterne olykor!

Szegény, szegény öreg asszony, jobb volna már neked a sirban! Eleget küzdöttél, cheztél, nyomorogtál, büszkélkedtél, reményllettél, csalódtál, szenvedtél: mire vársz még?

Azt mondod, hogy neked nem lehet meghalnod; azt mondod, hogy neked vigyáznod kell gyermekedre — arra a nagy urra — mert az a te lelked . . . Neked imádkoznod kell, hogy a lelked el ne kárhozzék . . . neked óvnod kell őt . . .

Látod, miért is nem tudtál meghalni akkor, mikor kikergetett házából az a büszke asszony . . . s a te lelked, a te fiad bizony egy szóval sem kelt védelmedre, egy szóval sem hívott vissza. Neked a szived hasadt ketté; leroskadott, összeesett mint egy halott . . . s mégsem akartál meghalni, mégis imádkoztál érte.

Látod, ilyen voltál te egész életedben. Soha sem akartad elhinni, hogy a fiad csak úgy félig-meddig szíved téged. Te csak őt becézted, imádtad, büszke voltál reá s reményllettél benne: érette lenézted rokonaidat, megvetted asszonytársaidat; érette cheztél, rongyoskodtál, szegyenkedtél. Te benne éltél egyedül.

Pedig, pedig lett volna alkalmad észrevenni, hogy ő nem érdemli meg ezt az emberfeletti önfeláldozást.

Emlékezzél csak . . . Tudod: mikor már nagyobb tanuló lett — urficska akart lenni — szép ruhát kért tőled; te eladtad utolsó tehened s kiöltöztetted őt. Aztán nemsokára, mikor a piacon szembe találkoztál vele: ő kitért előled, elfutott tőled; mert szegyenlette, hogy te az egyszerű falusi asszony édes anyja vagy . . . emlékezzél, hogy milyen nagyon fájt az neked, hogy sirva-zokogva mentél haza.

Hát arra emlékezel, mikor azoknál a fényes grófnál nyert valami hivatalt, — te boldog voltál, előttem már ő is nagy úr volt — aztán hozzá mentél, hogy lássanak, hogy büszkélkedjél a fiaddal: tudod, hogy a

eselédek között, a konyhán kaptál egy kis hulladékot; téged meg sem látott, nem is szólott veled; csak este ment titokban hozzád, oda vetett egy-két szót nagy leereszkedéssel s arra kért, hogy ne compromittáld őt.

Te nem is értetted a beszédjét, haza mentél, tovább bíztál benne, büszkélkedtél vele.

Nem sokkal azután levelet irt neked, hízogó mézes-mázos szavakat. Mindig ilyen volt, ha reád szorult, ha valamit ki akart csikarni tőled.

Most arra kért, hogy add el házatad, vagyonodnak fonesikáját; a még megmaradt pár darab földet, add el s küld azt a pár száz forintot neki. Ő üzletet fog alapítani, nagyszerű kilátásai vannak; de pénz, tömmentelen pénz kell hozzá. Jövődre ne gondold, ő magához vesz, godoskodik rólad, halás lesz irántad.

Te egy percig sem haboztál, kidobtad lábad alól az utolsó támaszocskát, melyen még tovább tengődhettél volna. Pénzzé tettél mindent s elküldted fiadnak.

Talán, talán az önzés is vezérelt némi részben. Bizony, amint én sejttem, tetszett neked, hogy elhagyhatod azt a kicsi faluskát, a melyben eddig éltél; s megmutathatod az atyafiságnak, kik leckéztettek; barátóidnek, kik irigykedtek reád s kinevettek téged; megmutathatod, hogy mégis különb vagy, mint ők, elhagyod őket s a fiad útján nagy nagy asszonyság lesz belőled.

Hanem mikor fiadtól olyan sokáig nem kaptál tudósítást, hogy hova menj, merre menj; mikor egyik rokontól a másikhoz hureokoltál: bizony már kételkedni kezdettél te is; tüprengtél, aggódtál, haboztál.

Látod, még akkor is jobb lett volna, hogy rokonaid között maradj; de nem, te mentél, tel mentél a fiadhoz, a te aranyosodhoz, aki már annyiszor rászedett téged.

No és mit találtál nála? Ő nagy úr lett, igaz; a szerencse kedvezett neki; naponta fényes urak jelentek meg háznál, karöltve sétáltak vele, barátjoknak neveztek s ez neked igen-igen kimondhatatlanul tetszett.

nek, e kisedővódák kellő berendezés mellett az egyesületnek a magyarosodás terén nagy előnyére válnak s mintegy uttörőül szolgálnak.

Szép missiója lenne az egyesületnek az által, hogy lehetőleg minden nagyobb községben — erkölcsi és anyagi támogatás mellett — népkönyvtárt létesítene s így megkedveltetné népünkkel az olvasást, miáltal ismereteit hasznosan gazdagítaná, erkölcsét szelidítené, vallásosságát emelné s népünket a reá nézve oly veszedelmes korcsmák látogatásától elvonná.

Egyelőre csak e kettőt hozzuk fel, melyek szerencsés megoldása után jönne a többi.

Azt hisszük azonban, hogy e felhozottak is oly komoly számba jönnek s legfőképpen kincsünket: édes hazai nyelvünket s a vele karöltve járó hazaszeretetet s népünk közművelődésének fokozását oly közelről érdeklük, hogy nagyon is itt van az ideje, miszerint — nem várva arra, valjon a dunántúli többi megye egyesül-e a tervbe vett Dunántúli közművelődési egyesület megalakítására — a fent körvonalozott célok megvalósítása végett mi, zalavármegyeiek, magunk, saját megyénkben tüzzük ki az egyesülés zászlaját s igyekezzünk földienket e zászló alá tömöríteni.

E zászló alá bizonyára szívesen tömörül megyénk lakossága s néhány év múlva vállvetett működéssel — leküzdve az utunkba gördülő akadályokat — kitűzött célunkat elérhetjük.

A „Zalamegyei Gazdasági Egyesület“ HIVATALOS ÉRTESETŐJE.

Jegyzőkönyve

a „Zalamegyei gazdasági egyesület“ Zala-Egerszegén 1890-ik évi február hó 9-én tartott rendes közgyűlésének.
(Folyt és vége)

17.8.

Ajánlatok a Peronospora elleni védekezéshez szükséges feckendők szállítására nézve.

Két vállalkozó részéről érkezett be ajánlat. A gazdasági egyesület titkára közgyűlésileg megbizatik, hogy összekötésbe lépjen a vállalkozókkal s minthogy a tömeges beszerzés által nevezetes ár engedmény helyzetetik kilátásba, minél több megrendelés kívánatos.

Minthogy a szőlőlevél penész ellen védekezni módokban áll s azt elmulasztani különösen ott, hol az az elmúlt évben is fellépett, a legkárosabb következményekkel jár, ez uttal újból felhívni van szerencsém a t. gazdaközönseget, hogy a Peronospora feckendők beszerzését a gazdasági egyesület útján eszközöljék. Eddig már 58 drb részpléh feckendőre történt előjegyzés. Előjegyzések márczius végéig a titkárságnál elfogadtnak.

18.23.

A gazdasági egyesület útján a folyó év tavaszán beszerzendő tenyész bikákról.
Az egyesülethez eddig következő községek nyújtottak be folyamodást tenyész bikákért:

Balaton Füred 1 magyar fajta, Zala Szántó 2 m. f., Zalavár 1 m. f., Légrád 2 m. f., Sormás 1 m. fajta, összesen 7 drb. magyar fajta.

Szécsi-Sziget 1 nyugoti fajta, Baza 1 ny. f., Alsó-Lendva 1 ny. f., Csente 1 ny. f., Hidvég 2 ny. f., Goricsán 1 ny. f., Perlak 2 ny. f., Hodosán 1 ny. f., Turcsisese-Dvorisese 1 ny. f., Palinovetz 1 ny. f., Neszelej

De hát említette vagy egyszer, hogy te az anyja vagy; úgy tekintette téged, mint édes anyját? Ugy-e nem? Egyetlen egyszer sem. S neked ekkor fájni kezdett valami ott benn, nagyon-nagyon, kimondhatlanul.

Hát aztán? Fiad nőülni készült . . . Te örülni, éledni kezdettél. A te fiad nőül; a te fiad, a szegény paraszt fiú — milyen gazdag, fényes, szép feleséget kap! — Eszedbe jutottak testvéreid, rokonaid fiai, az ő házasságok: lenézéssel gondoltál rájuk.

Asszony került a házhoz; szép fiatal asszony; de neked nem sok örömet tett benne; hiába simultál hozzá, kedveskedél neki; előtte mégis csak paraszt-asszony maradtál te.

Ó fiatal volt; te már hajlott korú; ő fényben nővekedett, te nyomorban éltél; előtte csak rendes szóra kozás volt, amit te pazarlásnak tartottál. Te terhére voltál neki; te irigylettél fiad szeretetét tőle; miattad szemrehányásokat tett fiadnak. Sehogy sem tudtátok megérteni egymást; sőt lassanként mind jobban-jobban meggyűlölteket.

Te a babonára hajlandó voltál mindig; téged sejtelmek gyötörték; neked sehogy sem tetszett a szerfölötti pazarlás; téged egy fényes estély alkalmával igen különös érzelmek leptek meg. Látod, látod: akkor este, bizony, először nyult fiad a mások pénzéhez.

Te bohókás öreg asszony, te, te: sirva térdepel téli fiad lába elé, összekulesoltad kezeidet s úgy kérted, hogy ne pazaroljon annyit; pedig semmiről sem tudtál semmit. Hanem meg is adta az arát; az a cifra asszony iszonyú dühbe jött; vagy ő, vagy te, egyiknek távozni kell.

Te a fiadra néztél; az komor volt, izgatott, dült arcú. Az asszony lármát csapott, élete átkának nevezte téged; elűzött, elkergetett . . . te indulófélben voltál, a fiadra néztél még egyszer, marasztált vártál, azt hitted, hogy neked ad igazat. De ő nem értette meg tekinteted; te elfutottál sebzett szíved, futottál a házból, azt sem tudtad merre, hova? Az uton leestél, összeroskadnál, mint egy halott . . .

1 ny. f., F.-Bagod 1 ny. f., Söjtör 1 ny. f., Alsó-Nemes-Apáti 1 ny. f., Bonczodföld 1 ny. f., Zala-Lövő 1 ny. fajta, összesen 18 drb. nyugoti fajta.

A tenyész bikák beszerzésére 7000 frtot folyósít a közgyűlés. A beszerzési ár 3 fél évi egyenlő részletben 1 1/2 év alatt fizetendő vissza kamat nélkül az egyesület pénztárába, gyenge anyagi viszonyú községeknek 20% árengedménnyel, kivételesen igen szegény községeknek ingyen is ad tenyészapa állatot az egyesület, ha rossz anyagi viszonyaik hatásáigal beigazoltatnak.

Az apa állatok beszerzésével az egyesületi titkár bizatik meg, társul felkértek: Farkas József, Vizlendvay József és Baranyay Ödön tagtárs urak.

19/5.

Szalay József nemes-apáti néptanító az egyesülettől a tanemesítés körüli szorgalma és érdemeiért nyert 30 frt jutalmat megköszöni.

Tudomásul szolgál.

20/20.

Titkár a „Borászati lapok“ előfizetésére kéri a közgyűlést.

Az előfizetés a borászati lapokra közgyűlésileg engedélyeztetik.

21/18.

A bécsi juh kiállítás szervezetét és programját titkár bemutatja.

Tudomásul vétetik.

22.25.

A nmltságu földmivélésügyi m. kir. miniszter ur a következő körlevelet intézi az összes gazdasági egyesületekhez.

Földmivélésügyi magy. kir. Miniszter. 71378/IV. 11. szám.

Körlevel az összes gazdasági egyesületekhez.

Az időjárás titneket megfigyelése alapján a legközelebb bekövetkezendő időjárásra nézve felállítandó következtetések a gazdákra nézve fontossággal bírnak és ezen feladattal a külföldön számos tudományos intézet foglalkozik.

A nyitárvölgyi gazdasági egyesület az érintett kérdés fontos volta által indítatva, már több év óta külön agrar meteorologiai intézetet tart fenn, mely a legközelebb várható időjárásra nézve saját és a külföldi intézetek tudományos észleletei alapján időszakos közleményeket ad ki.

Ezen közlemények levelező lapok alakjában „Időjárás naptár Magyarország számára“ cím alatt minden hóban kétszer jelennek meg és mindannyiszor a legközelebbi két hét alatt várható időjárásra nézve adnak tájékozást.

E közlemények előfizetési díja egy évre 2 frt, mely a naptárt kiadó intézethez, „a nyitárvölgyi gazdasági egyesület agrarmeteorologiai observatoriumához“ O Széplak, u. p. Nagy-Bossány küldendő.

A nevezett intézetet, mint melynek törekvését a gazdaközönség érdekében állónak és így pártolándónak találom, a hazai gazdasági egyesületeknek ezennel szíves figyelmébe ajánlom.

Budapesten, 1890. január hó 29. én.

A miniszter helyett.

Fejér Miklós.

A közgyűlés az előfizetést elrendeli s az időjárásra vonatkozó közleményeket az „Ertesítőben“ és a „Zalamegye“ című lapban közzé tenni határozza.

23.21.

A felső tiszta vidéki gazdasági egyesület a „románvám szerződés“ tárgyában tett és a képviselőházhoz feltérjesztett memorandumát pártolás végett megküldi.

Tudomásul szolgál.

24.9. és 19.

Többféle hirdetések és előfizetési felhívások.

Miért nem haltál meg? . . .

Más nap szállást fogadtak számodra s naponként hulladékot küldenek, mint egy koldusnak.

Oh, neked az is sok! Hiszen te nem élsz már, mozdulatlanul ülsz órákig egy helyen te, te . . . Azóta szavadat nem hallotta senki, étel-ital alig érinté ajkad, alunni sem tudsz már. Pihenni, alunni hosszú örök álmot, milyen jó volna, ha tudnál. De téged álmolások gyötörnek. A múlt éjszaka is a fiadat láttad . . . te megfogtad, átölelted, erős karokkal tartotad . . . és mégis, mégis kiszakasztották karjaid közül s elvitték . . . hova? merre?

Te . . . oh, ne tudd meg, a múlt éjszaka X. Y. bankárt, egyik nevesebb cég társtulajdonosát letartóztatták a pályaháznál, amint hamis útjegyekkel idegen földre útra akart kelni.

* * *

Te szegény bohókás öreg asszony, mit akarsz nyomorult, roskatag testeddel; miért veszed magadra ünneplő ruhákat? Hiszen az a meggyőnyed, kiaszott test moccanis is alig képes. De a lélek erőt köleső nőz, felvillanyozza még egyszer; nem tud nyugodni, nem tud meghalni. Veszedelem környékezi a fiát, az ő lelkét, megy, hogy megmentse. Ismeri a járást . . . arra vándorog, a honnan kiűzték; nem lát maga előtt semmi mást, csak a fiát, élete bálványát . . . úgy megy, mint az álomlátó, holdkóros.

A kapu előtt megáll . . . mintha gondolkoznék-tusakodnék . . . belülről lépések zaja hallszik, arra irányozza merev tekintetét . . . figyel, néz . . . meggyőnyed teste fölegyenesedik . . . hangot akar adni, de az tudoklásban török meg. Összeszedi minden erejét . . . a fiam, a fiam . . . mormolja magában . . . aztán lelke megtörök, elszáll; ott hagyja örökre a lélek, az élet.

A fiát látta, azt a nagy urat, az előkelő bank-cég társtulajdonosát, amint rendőri fedezet alatt kísérték.

Réthy Gábor.

25/11.

Az első magyar biztosító társaság az 1889-ik évben kiállított tűzbiztosításra vonatkozó s az egyesület javára járuló jutalékokról szóló jegyzékét aláírás és az egyesület pecsétjével ellátás végett beküldi.

Elnök ur jelenti, hogy mindez megtörtént s a jutalék be is küldetett már.

Tudomásul szolgál.

26.

Ezen ülés jegyzőkönyve hitelesítésére megválasztottak és felkértek Skublics Jenő és Farkas József urak.

Egyéb tárgya ezen ülésnek nem lévén, a jegyzőkönyv bezáratik.

kmf.

Orosz Pál

titkár.

Háczky Kálmán

üggy. elnök.

A tűzoltóság köréből.

Elhagytuk februárt, közeleg a tavasz. El fog költözni a háztetőkről lassankint a hó, a tűzoltó-egyletek működő csapatainak e legolcsóbb s mégis legértékesebb mentő-ponyvája.

De a hóval egyszerűen elköltözhetik a falusi gazdák nyugalma is, mert rettegve tekinthetnek a majd kiszáradt, nagyobbrészt szalmával fedett, üstök üstököt érő, tehát a legtűzveszélyesebb épületek tömkelegére. Ezeknek szemléletkor kell, hogy rögtön hozzá képzeljék a vihart, mely az ég zsaratnokokból, pokoli játszósággal rajzol lelki szemek elé egy keretet, a melyből tisztán kivehető a dob, a nyomor, a vándorbot, az inség és a koldustársiznyák százaiból alkotott vértagyasztó kép.

S most kérdés, hogy van-e valami, a mi e borzasztó tünemény valósulása elé lényeges akadályt gördíteni képes? Felelet: van.

Van először is egy már harmadik éves, tüzendésti kormányrendeletünk, a melynek nehézkes születésére, sajnos! hogy milliók romhalmazára volt szükség.

Van továbbá több községben a végvonaglásban sinylődk önkéntes tűzoltó-egylet.

Van végre még sok községben egy-egy ugynevezett vizipuska, a melyekhez képest Alvinczynek hagyományos puskája — valóságos remekmű.

Habár a tüzendésti kormányrendelet szerint a községekben egy év leforgása alatt tűzoltó-egyletek alakítandók, ennek dacára az eredmény nagyon elszomorító. Alig alakult egy-két önkéntes tűzoltó-egylet; ami pedig a kötelező tűzoltó-egyleteket illeti, sajnálattal kell bevallanom, hogy aekem ilyenről tudomásom nincs.

Ugyilátszik, hogy Toroczkó és Nagy-Károly sorsának második kiadására lesz szükség, hogy azon kormányrendeletnek szekere egy lépéssel tovább mozdíttassék.

Hát ti szegény falusi önkéntes tűzoltó-egyletek! Ti mostoha gyermekek ez édes hazának. Mit vétettetek, hogy ti oly egytormán a részvétlenség, sőt a mi több, a gúnyolódás és kicsinylés járványa alatt nyögtek? Sok álmatlan éjjelembe került e talány megfejtésének kísérlete. Arra is gondoltam, hogy talán kivesszettek már nemzetünkél az emberbaráti szeretet nemes érzete? De e merész gondolatomat rögtön megcáfolta másoldalról az áldozatkészségek tudata.

Mig végre a gúnyolódások minősége látszott kulcsot szolgáltatni a talány megfejtésére.

Elneveztek ugyanis bennünket nyilvánosan Lohengrineknek, operette generalissimusok-nak stb. Hát ily gúnyolódások elégségesek voltak azon szilárd meggyőződést teremteni, hogy a humanizmus csakugyan a feltűnő csillogással össze nem fér.

Siettem is azonnal az éppen megalakult megyei tűzoltó-szövetségünk közgyűlésén ezen, meggyőződésemből merített, azon eléggé okadatolt indítványomat előterjeszteni, hogy vessünk el magunktól mindent, a mi csillogó és drága, tehát túlságosan feltűnő. S mi lett reá a felelet? Az, hogy adjam be indítványomat írásban. Ezt azonnal meg is tettem, a melynek éppen most közeleg már az évfordulója.

Hogy azonban nyer-e és mikor ezen indítványom kedvező elintéztét, azt nem tudom. De akár nyerjen, akár nem, azt minden ezután alakulandó falusi tűzoltó-egyletnek a legkomolyabban tanácsolhatom, hogy kerüljék a cifra és drága szervezkedést.

Ne tekintésék zsinórmértékül az országos tűzoltó-szövetség által fennállása óta már többször módosított, legutóbb pláne már aranygallérosá vált szabályzatot, mert az — tapasztalásom szerint — még városokban is gúny tárgya, faluhelyen meg épen nevetség.

Távol legyen tőlem az országos tűzoltó-szövetség szükséges voltának kétségbe vonása. En csak röviden ecsetelni óhajtom a szövetségi ügyben tapasztalt élményeimet, azon hiszemben, hogy az valamelyik leendő bajtársamnál talán tanulsággul fog szolgálni.

Azon urak, kik az országos szövetség választmányát képezik, oly tűzoltó-egyletek főparancsnokai, mely egyletek száz tagnál többet számláló működő csapattal, igen értékesen — nagyobbrészt telefonnal is — berendezett szertárral, éjjel nappal készen álló őrséggel rendelkeznek és évi legalább ezer forint segélyben részesülnek. Az ily főparancsnokok ha a vész helyén teljes díszben jelennek meg, talán lehet az az értelme, hogy őket felismerjék és hogy az aranygallér tekintélyt kölcsönözzön nekik.

De erre faluhelyen nincs szükség. Mert azon néhány perenyi időt is, a melyet az egyenruha felvétele igénybe venne, elvesztegetnünk nem szabad. Mert a nélkül is, mire a falusi tűzoltó a vész helyére juthat, ha a harmadik ház nem is, de a legközelebbi szomszéd épület a legtöbb esetben már teljes lángban áll.

De különben is, felismerik ott a parancsnokot, ha hálóköntösben jelenik is meg.

Ami pedig a tekintélyt illeti. Próbálná csak az a nagyvárosi parancsnok, azt a gyakran még husz tagból sem álló s legtöbb esetben csak egy sugárcsővel bíró, a vészhelyén megjelent működőket egy pillanat alatt

úgy felosztani hogy a védés, mentés, oltás, bontás, szivattyú húzás, víz után járás és a megmentett tárgyaknak a falusi tűzrésznek konvenciósi hyennáitól való őrzése is, úgy gyakoroltassék, hogy még szélvész esetén is tetemes eredményt fölmutatni képes legyen.

Ez esetben majd tapasztalja, ha nem volna is arany gallér, mégis volna tekintély. De miután ily körülmények között a kellő eredménnyel vajmi ritkán lehet dicsekedni, faluhelyen pedig a beismerés igen fehér holló, ergo, itt a magyarázata a kicsinylésnek.

Hát a víz dolgával hogyan állunk? Míg a városi tűzoltó toló-létrájával, gyakran tízet is számláló vízfordókocsival, sok helyen vízvezetékkel s legalább négy sugárcsővel, úgy támadhatja meg körös-körül azt a tüzet, hogy mint például Fiumében is láttam, hogy egy bolti tűz alkalmával a bojtba feckendezett víz mennyisége oly zuhogó patakként áradt ki az ajtón, hogy az számtalan, súlyosabb eseményeket is csak játsza sodort ki magával az utcára: addig faluhelyen rendszeren várni kell a vízre. Sőt igen gyakran karhatalommal kell a népet a vízfordásra mógdgatni. A városi parancsnok, mint az egyet működő csapatának feje, beszámol a csapat és saját működéséről a választmányának s azzal a mér megette kötelességét. Míg ellenben vannak falusi parancsnokok, kik egy személyben elnök, alelnök, pénztárnok, szertárnok, gyakorló mester, bárendező, szóval majdnem az egész választmányt képezik. Mert a pártoló tag, ha befizeti is zálogdíj nélkül a negyed évi 50 krajcárt s ha egyszerűsind választmányi tag is, mint ilyen, hogy a gyűlésekre is el menjen, azt már nem teszi.

Városban ha egy működő tag fejelemi uton az egyetből kizáratik, akad helyette azonnal más. De ha nem akad is, egy vagy több tagnak hiánya 80—100 tag között nem jó számításba. Próbálna csak valaki faluhelyen a szolgálati szabályzatot írás szerint gyakorolni, biztos lehet benne, hogy a kizárt tag egy pár jó barátját is magával rántva, nemcsak hogy mindig érezhető lézapot hagy maga után, hanem azonfelül még szaporítja is az egyetnek már anélkül is fölös számú ellenégeit. S így lassankint apadva, már az is megtörtént, hogy a főparancsnok maga képezte a csapatot is.

Vége hogy teljesebben legyen a különböztetés a városi és falusi tűzoltók, illetve parancsnokaik között, betétezem azt az önkéntesek phylloxerájával (mert ilyen is van). Találkozik ugyanis egyén, ki csupa személyi ügy miatt, nem pirul az önkéntesség jellegét alattomosan aláaknázni, csak azért is, hogy a kötelező tűzoltóság alakítása körül hajhászott érdem által becsapvának tápot nyerhessen. S ha ily egyén történetesen kolompus szerepet is affectál, el lehet képzelni, hogy az ily egyet tenmaradását mily küzdelmek árán lehet biztosítani.

Azért tartottam szükségesnek e különböztetést a kellő világításba helyezni, hogy alaposnak ítéltessek azon meggyőződésemet, hogy az országos szövetség választmánya, melynek a falusi egyeteket mikénti küzdelmeiről alapos fogalma nem lehet, tehát nem is képes azok részére enyhítő intézkedéseket javasolni.

Vessünk csak most egy pillantást e szövetség közgyűléseire is, a melyeknek én eddig, mint meghívott vendég, szorgalmas látogatója voltam. (Persze hogy a saját zsebéből).

A gyűlések rendszeren minden második évben az ország azon nagyobb városaiban tartatnak, a melyek a gyűlés ott tartását kérik. De e gyűlések kérése csak olyan egyeteket köréből szokott kiszivárogni, a melyeknek nemcsak működő csapata, hanem szertára is, pénztára is, inkább kerkelehető, mint pirulható állapotban van.

A gyűlés előtt rendszeren meg lesz küldve, nemcsak az uti és ott tartózkodási program, hanem vele együtt az egy harmadrész menedjít elengedő vasuti okmány is. Ezekből az ember már itthon némileg tájékozhatja magát az utiköltség mennyiségéről.

De ezen kalkulushoz, már az utazás megkezdésekor, azon családok szegődik, hogy például a déli vasut, nem volt még reá eset, hogy a felmutatott írásban is megígért kedvezményt meg adta volna. Egyik vasuti állomás éttermében azelőtt 20 kros butellia borért 50 krt, egy tányér levesért pedig 1 frtot követeltek és fizetettek.

Megérkezve a rendeltetés helyére, boszuságunk és csalódásunkat csakhamar azon édes kellemes benyomás váltotta fel, melyet a város megbízott szónoka azon forró nyilatkozatával idézett elő, hogy mily szerencsésnek tartja a város, hogy bennünket vendégszerető falai közé fogadhat.

De amint meggyőződünk arról, hogy azon vendégszeretet csak a vendéglősök vendégszerető falai között gyakoroltatik, elfojtott mosolyaink kieserélési által közöltük egymással azon csalódásunkat, hogy hogyan is lehetett azon forró nyilatkozatot úgy félre magyarázni?

Azonban azon kis tréfás mosolyainkat is azonnal komoly boszuság váltotta fel. Mert egyik értelmes bajtásunk egy előbbi étlapot hasonlított az aznaphoz, a melyről azon kitüntetésünkről győződünk meg, hogy mindenféle ételt drágábban kellett megfizetnünk.

Fiumeba lett a közgyűlés kitéve. Epedve tette minden honfi tűzoltó jelszavává: látni a haza gyöngyét! Kaszárnyákba lettünk elkvártélyozva, ahol lefekvés után csakhamar a csipő tércék egyesült erejű köpölőzéseik ugraztottak fel bennünket pakrócos fekhelyünkről. Meglepetve fogtuk a lámpát és vizsgálgattuk Quarnero speciálisait s egész éjjel elég időnk volt eltűnődni azon, hogy vajlon nem-e azok közül valamelyik a haza gyöngye?

Ha most hozzá adom még azt, hogy ezen vendégszeretet élvezetéről személyenkint külön 1 frtot belépti díjat is szokás fizetni, akkor mi jámbor falusi magyarnak, kik a vendégszeretet egészen más formáját ismerjük és gyakoroljuk, senki sem veheti rossz néven azon elhatározásunkat, hogy ilyen vendégszeretetből többet nem kérünk.

A vendégszeretet tartama rendszeren augusztus 19-től 22-ig szokott tartani. Mely időből a közgyűlésre esett

összesen: 2—3 óra. A többi idő bámulatásra szánt díszfelvonulások.

Hogy az ily vándorgyűlések az illető városnak nem csekély anyagi hasznot hajthattak, feltehető. Mert hisz mindenkor néhány ezer forintot hagytak ott az idegenek. De hogy azok a tűzoltó intézményre, főleg a falusi egyeteket javára mit hoztak? Ennek felsorolását másnak engedem át.

Azonban azon szilárd meggyőződésemet nem tudom magamban elfojtani, hogy sokkal üdvösebb dolog volna ahelyett, hogy a rendszeres tűzoltósággal bíró városokat keresik fel azok a tapasztalt férfiak, inkább szétoszlanának az országba és sorba tekintenek a sínlódó falusi tűzoltó egyeteket. Kutatnák ki ott a sínlódó okát s igyekeznének módot találni arra, hogy tánt lehetne azokat az enyészet vérszélyétől megmenteni. Keresnék fel sorba a községeket s szakavatott apostoloskodásaikkal hatnának minden áron oda s ne is tágitanának mindaddig, míg azok a tűzoltó egyeteket meg nem alakították.

Ezeket kellene azután időről-időre meglátogatni azért, hogy ha fejlődésük vagy virágzásuk elé akadály gördítették, azt onnan eltávolítsák.

Vennének egyuttal tudomást a községek tűzoltás viszonyairól s azt szem előtt tartva, szakszerű tanácsaik hozzájárulásával, alkotnának meg mindenütt a célszerű községi tűzrendőri szabályrendeletet. Mert sok község még most is azt hiszi, hogy ha egy pemetet dug a kapuzártához, ezzel már minde ővítettékedést megtett.

Mely községi szabályrendeletből nem volna szabad hiányozni, azon valóban igazságos tételnek: hogy a tűzoltó a községi közmunka alól fölmentetik, mert semmiféle községi munkát nem lehet jobban közérdekűnek nevezni, mint a tűzoltást.

Azon kedvezmény által a tűzoltó mintegy köve lenne magához az intézményhez, mert a falusi főparancsnok által nyújtott quáterkák csak személyhez kötök.

Igy azután a falusi egyeteket is szívesebben fizetnék a szövetségi tagsági díjakat. Míg ellenben, ennyi eredménnyel szemben, kénytelen vagyok kimondani, sőt egyszerűsind tanácsolni is, hogy tartsák a leendő falusi tűzoltó egyeteket humánus vezetői szemük előtt azon közmondást: „segíts magadon, az Isten is megsegít“. Vagyis ily, egyébként is elég boszusággal járó utazásokra szánt filléreiket fordítsák inkább saját egyetük javára.

Puly István

ő. t. főparancsnok Sajtórón.

Tanügy.

Miniszteri rendelet.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter f. 1890. évi február 12-én 56.139 1889. sz. a. a felső nép és polgári fiú- és leányiskolákban az egyes tantárgyak tanulása alól való felmentés és némely tantárgyól nyert elégtelen osztályzatnak a tanulók haladásának megítélésénél követhető egyöntetű eljárás szempontjából a következő rendelet bocsátotta ki:

„I. A felső nép és polgári leányiskolákban a női kézimunka, és mindkét fokozatu fiú és leányiskolákban a rajz (szabadkézi) egy, mint mértani) oly fontos tantárgyak, hogy azoknak elsajátítása minden ép testű növendéktől föltétlenül megkövetelendő.

Mint hogy helyes módszerű és főleg a női kézimunkánál a tanuló túlterhelését gondosan kerülő tanítás mellett az említett tantárgyakban a kitűzött célok minden szorgalmas tanuló által elérhető, annál fogva a hanyagok által netalan kiérdemelt elégtelen osztályzat ezeknek a felső osztályba bocsátásánál éppen egy számításba veendő, mint bármely elméleti tantárgyból nyert elégtelen osztályzat.

A szépirásból helyes tanítás mellett ugyan vajmi ritkán fordul elő elégtelen osztályzatot kiérdemelt tanuló; mindazon által elrendelendőnek találom, hogy ezen osztályzat máskülönbön jó előmenetel mellett a tanuló első ízben való bukása esetén a felső osztályba felmenetelében ne gátolja, mind a mellett az illető azonban szigorúan kötelezendő, hogy írását magán szorgalom által javítsa, mert ha a következő évben is elégtelennek találhatnák a szépirásból tett előmenetele, akkor ez okból javító vizsgálatra, esetleg osztály ismétlésre utasítandó.

A testgyakorlat és ének nem csekélyebb fontosságúak a nevelésre nézve, mint az oktatásnak többi tantárgyai; mindazonáltal figyelemmel arra, hogy ezen tantárgyak nem bizonyos ismeretek elsajátítása, hanem a testi és esztetikai nevelés kedvéért foglalnak helyet a tantervben; — figyelemmel továbbá arra, hogy a ki nem elégitó eredmény ezen tárgyaknál nem csupán a szorgalom és törekvés hiányának, hanem gyakran a testi szervezet fogyatékoságának tulajdonítandó: ezen tantárgyakra nézve is megengedem azt, hogy az ezekből nyert elégtelen osztályzat a tanulót a felső osztályba lépésben ne akadályozza.

2. Fölmentésnek csupán az előbbeni pontban felsorolt tantárgyaknál tisztí orvos által kiállított orvosi bizonyítvány alapján testi hiba okából lehet helye. Egy félévig terjedő időre a fölmentést az iskolaszék vagy gondnokság adhatja meg; azonban félévnl hosszabb időre, vagy véglegesen az 1889. évi október hó 19-én 411. eln. sz. a. kelt rendeletem 11. pontja értelmében (v. ö. Renedeletek Tára 1889. 2239 oldal, Néptanítók Lapja XXII. évf. 705. oldal) a tanulót csak a kir. tanfelügyelő mentheti fel.

A testgyakorlat és női kézimunkából való felmentés szükséges, hogy az orvosi bizonyítványban kimondassék, vajjon az illető tantárgy egész körére, avagy csak egyik részére (péld. kötés, szergyakorlatokra) vonatkozzék-e a fölmentés. Elvárom, hogy az illető orvosok a fölmentés szükségességét igazoló bizonyítványok kiszolgáltatásánál tartózkodással járjanak el, mert ellenkező esetben őket terhelő a felelősség azért, hogy feltétlen szükségesség nélkül a növendékek a testi fejlődésüket előmozdító testgyakorlat ill. a gyakorlati szem-

pontból nélkülözhetlen rajz és női kézimunka tanulását nélkülözendik.

3. Az ének alóli fölmentés csak az éneklésben való gyakorlati részvételre vonatkozhatik; de a fölmentettek oly végből, hogy az ének emléletében bizonyos fokú biztosságra tegyenek szert, és a mi az ének tanítás fő célja, hogy hallásuk szerve a lélek működését nemesítő képzés teljes híjjával ne maradjon, kötelesek énekleckékben rendszeren jelen lenni.

5. Ugyanazon szabályok, melyek e részben a rendes tanulókra nézve érvényesek, a magántanulókra is alkalmazandók: csupán a testgyakorlat és ének, mint tisztán a nevelés érdekeit szolgáló tantárgyak, mellőzhetők a magánvizsgálatoknál.

5. Vége az 1889. évi május hó 12-én 6364. sz. alatt kelt rendeletem (v. ö. Renedeletek Tára 1889. 1188 old. Néptanítók Lapja XXII. évf. 350 old.) második részében a polgári fiú iskolákban tartott magánvizsgálatokra nézve kimodott határozatokat a polgári leányiskolákra is kiterjesztem.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Nemzeti ujjábredésünk emléknapját márczius 15-ét ez évben is megünnepli a hazafias szellemű csáktornyai dalárda a következő, változatos programmal: Hymnus Erkel Ferenctől, Kosuth-dal id. Ábrányi Kornéltól, márczius 15-ének méltatása Zrinyi Károly által, Gyere haza Huber Károlytól, Cserébogár Hubertől, Csataid Hubertől. Az ünnepély márczius 15-én este fél nyolckor kezdődik a „Hattyu“ vendéglő nagytermében az ottani zenekar közreműködése mellett.

Gyaszhir. Vettük a következő gyászjelentést: Alólirottak fájdalomtól megtört szívvvel jelentik forrón szeretett és felejtethetlen édes atyjuk, illetőleg apósk és nagyatyjuk Gelsei Gutmann Henr k urnak életének 85 ik évében folyó hó 6-án este 1,9 órakor rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei folyó hó 9-én délután 3 órakor fognak Nagy-Kanizsán, a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Nagy-Kanizsán, 1890. márczius 7-én. Áldás és béke hamvaira! Ödön, Izidor, Vilmos, László, Aladár fia, Hedvig férj. Vidor Samuné, Berta férj. Rosenfeld Adolfné, Ida férj. alsó-lelőci és jezerniczei tarnovski Tarnóczy Gusztávné, Emma férj. Pollák Lajosné leányai. Vidor Samu, Rosenfeld Adolf, alsó-lelőci és jezerniczei tarnovski Tarnóczy Gusztáv, Pollák Lajos vejei. Gelsei Gutmann Ödönne szül. weisachi Weisenfeld Alberta, Gelsei Gutmann Izidorné szül. rudini Pollák Friderika, Gelsei Gutmann Vilmosné szül. meyeri Krausz Róza, Gelsei Gutmann Lászlóné szül. Klein Róza, Gelsei Gutmann Aladárné szül. rudini Pollák Ottilia menyje. Gelsei Gutmann Arthur, István, Lili, Anna, Stefánia, Irma, Nelli, Ernő, és Ottó, Rosenteld Adél férj. Königstein, Radnay Károly, Rosenteld József, Emil, Vilma, Ilona és Jenő, alsó-lelőci és jezerniczei tarnovski Tarnóczy Vladimir és Ida, Pollák Alice unokái. A megboldogult példányképe volt a férfiai éreyneknek és így nemcsak Magyarországon, de külföldön is, akik ismerék, ritka nagyrebecsülésben részesítették. A megboldogult Zala megye törvényhatósági bizottsága és Nagy Kan zsa város képviselő testülete tagja, a nagy kanizsai izraelita hitközség-, az országos IX. izr. közsegerület, a nagykanizsai kereskedelmi és iparbank, a nagy kanizsai kereskedelmi testület, a nagy kanizsai takarékpénztár elnöke, a nagy kanizsai kir. törvényszék kereskedelmi és váltó ülnöke, az orsz. rabbiképző intézet vezérő bizottsága, az oszt. magyar bank váltó bírálója stb. volt. A város sok épületén gyászlobogók lengnek és már is számos koszorú helyzetetett a ravatalra. A márczius 6-ára rendezett kaszinói táncvigalom a gyász miatt meg nem tartatott.

A keszthelyi csónakázó-egylet f. hó 2-án tartotta meg dr. Csanády Gusztáv elnökelete alatt évi közgyűlést, melynek főtárgyait képezte a folyó évi költségvetés megállapítása és a tisztújítás. Megválasztattak elnöké dr. Csanády Gusztáv, alelnökké: Csesznák Miklós, jegyzővé: Sparszam Pál, hajóparancsnokká: Kiss József, pénztárossá: Csirke Iván. Igazgató választmányi tagokká: Farkas Miklós, Lénárd Ernő, Hoffmann Soma, Pákor Adorján, Trsztjányzky Lajos, Hencz Antal, Garay Sándor és Ullmann Vencel. Számvizsgálókká: Hegedüs Béla, Hoffmann Miksa és ij. Reischl Vencel. Ez alkalommal bemutattattak a létesítendő állandó egyleti kikötő helyiség terveit és költségvetésit. A diszes, új helyiség — a vele járó nagyobb költségek miatt — csak a jövő év folyamán fog felállíthatni. A csónakázó-egylet ez idő szerint 14 jól felszerel: csónakkal rendelkezik, tagjainak száma a 150-net meghaladja.

A nagykanizsai izr. nőegylet ez évi közgyűlésén a tisztújítást következőleg ejtette meg: Vidor Samuné elnök, Blau Pálné alelnök, Sommer Sándorné pénztárnok. Választmányi tagok: Schertz M. J-né, Rosenberg Izraelné, Rapoch Gyuláné, Dannberg Jakabné, dr. Schreyer Lajosné, Rotschild Albertné, Szeghő Gyuláné és dr. Rotschild Samuné. Az egyletnek van jelenleg 2 tiszteletbeli, 25 alapító és 215 rendes tagja. Az alapítványok összege 656 frt 50 kr. Az egylet vagyony állapota az 1889. év végén a következő: hitközségi pénztárban készpénz 2700 fr., takarékpénztári betét 400 fr., 2 db. 1860-iki sorsjegy névértéke 200 fr., 1 db. szőlővátsági kötvény névértéke 100 fr., 6 db. tiszavidéki sorsjegy névértéke 600 fr., 1 db. osztrák földhitelintézet sorsjegy névértéke 100 fr., 3 db. jelzálog hitelbank sorsjegy névértéke 300 fr., 5%-os magyar papírjára-dék 1800 fr. névértékben, kihazasítási alap takarékpénztári betete 5 db. arany és 555 fr., összesen 5 db. arany és 6755 fr. 71 kr.

Kinevezés. O felsége a király Wiener Sándor nagy kanizsai törvényszéki jegyzőt a beregszászi kir. ügyészszéghz alügyészszé nevezte ki.

Véglegesítés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Vancsek Kamilla perlaki állami elemi iskolai rendes tanitónót jelen állásában megerősítette.

Eljegyzés. Szegleth Mihály bérlő, id. Szegleth Mihály keszthelyi h. városbíró fia, eljegyezte Steffanich Mariska kisasszonyt, Steffanich Ferenc ny. urodalmi gazdatiszt kedves leányát Keszthelyen.

Régészeti kutatás a Balaton vidékén. Az országos régészeti és embertani társulat dr. Récsy Viktor szent-benedek-rendű áldozárt és tihanyi apátsági könyvtárnokot megbizta azzal, hogy a Balaton vidékén fennmaradt római régészeti emlékeket kutassa és tanulmányozza s a számára kiadott megbízó levélben a hazai tudományosság szempontjából felkéri az egyházi és világi hatóságokat, úgy az egyeseket, hogy a társulat megbízottját közhasznú működésében támogatni szíveskedjenek.

Erdőtulajdonosok közgyűlése. Keszthely város 522 ház és erdő tulajdonosai folyó évi február hó 23-án a városház nagytermében igen látogatott közgyűlést tartottak. A közgyűlést Dékmar János orvos, mint az erdőfelügyelő-bizottság elnöke megnyitván, utána Pótz Pál bizottsági jegyző olvasta fel a felügyelő bizottság 3 évi működéséről egybeállított jelentést; — előterjesztette ezután az erdőpenztár számadásait, melyek szerint az erdőalap penztára 1479 frt 93 kr. készpénzből áll. A közgyűlés a beérkezett jelentést helyesítőleg tudomásul vette s a bemutatott számadások megvizsgálására Szabó György ügyvéd elnökele alatt Nagy Sándor, Hencz Antal, Buchberger Gusztáv és Giber József ház- és erdőtulajdonosokat választotta. A tárgysorozat 2-ik pontját a felügyelő bizottság tagjainak megválasztása képezte. Dékmar János bizottsági elnök saját maga és tagtársai nevében is megköszönvén a bennük helyezett bizalmat, felhívta a közgyűlést, hogy az új választás eszközésére körmozgást valasszon. Szabó György körmozgás elnökele alatt a választás következőleg ment végbe: *Felügyelő bizottsági tagokul* közlelték ki a 3 évre megválasztottak: Dékmar János, Scheiner Henrik, Hegel Antal, Nagy Sándor, Ulman Venczel, Giber József, id. Szabó János, Opperl Karoly, Stetanits Mihály és jegyzőül Pótz Pál. A közgyűlés a tapolczai kir. erdőgondnokságnak az erdő és legelő rendezése tárgyában küldött átiratot elintézés végett a bizottsághoz utasította oly kijelentéssel, hogy munkálatat egy újabban egybehívandó közgyűlés alkalmával megvitatás és végleges határozat hozatal végett terjeszse elő. A felügyelő bizottságnak február hó 26-án tartott alakuló ülésében elnöke: Dékmar János, erdőmesterré Scheiner Henrik és penztárára Opperl Karoly újabb megválasztottak.

Disztornázat. A nagy-kaniszi tornaegylet választmánya elhatározta, hogy az egyesület helyiségében 1. hó 30-án d. u. 4 órakor disztornázatot rendez 3 pályadíjjal a 3 legjobb tornázó számára.

Községi népkönyvtár. Nován a járási főszolgabírónak, Vertessy Beának indítványára a községi képviselőtestület legutóbbi ülésén községi népkönyvtár felállítását határozta el és 120 frtot szavazott meg könyvek bevásárlására. A megszerzendő művek egybeállítására Tornos Gábor esperes-pébános, Levay Istvan urodalmi ispán, Guttman Gyula kereskedő és Lóky József főtanító kérték fel. Vajha minél több megyebeli községünkről közölhetnénk ily öröndetes hírt.

A jó szívek adománya. Baranyi Artur budapesti bankár, súlyos betegségből felgyógyulván, ennek öröme szívteljesen, Keszthely város hatóságához 50 frtot küldött a szegények közt leendő kiosztás végett. Ugyan e célra Bogay Máté sármelléki földbirtokos és keszthelyi hazatulajdonos, bold. neje halálának évfordulója alkalmából 20 frtot, a keszthelyi takarékpénztár pedig 60 frtot adományozott. Mindazon kegyes adományokat Keszthely város tanácsa márczius 2-án osztotta ki s 70 házi szegénynek könyveit törölte le a jó szívek szeretet adományaival.

Hagyomány. Zala-Egerszegen elhunyt Hoffner Anna a zala-egerszegi betegápoló részére 100 frtot, a zala-egerszegi kápolna tornyára 10 frtot, a zala-egerszegi elemi iskolába járó szegény gyermekek könyveire 100 frtot hagyományozott végrendeletileg.

A nagy-kaniszi gozfürdő részvénytársaság évi rendes közgyűlése t. hó 16-án d. e. 10 órakor tartja a kereskedelmi és iparbank helyiségében.

A második fei év. A keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézetben az 188⁹⁰. tanév második fele márczius 5-én kezdett. Biztos forrásból értesülünk, hogy a gazd. intézet hallgatósága az I. félévi vizsgálatokat általában igen jó eredménnyel tette le, a fejelem is oly jó, hogy csak egy hallgató rovatott meg párba kibágásért.

Penztár kimutatása a zala-egerszegi négyeletnek a 1889. évről *Bevételek:* pénzmaradvány 1888-ról 84 frt 23 kr., tagsági havidíjakból 481 frt 59 kr., Beiratási díjakból 5 frt, borzolya gyűjtések 30 frt 39 kr., takarékpénztárban elhelyezett tőkéből kivétel 40 frt, Adakozásokból 361 frt 18 kr. (Radocza János 50 frt, Zalaegerszegi takarékpénztár 75 frt, Stern Farkas 154 frt, Rozenberg Henriette, 20 frt, Steiner Mária 10 frt, Berger Henriette 3 frt, Weisz Fanni (London) 5 frt, Németh Jánosné 2 frt, Granicz Paula 2 frt, Wellesz N. 2 frt, Országh Sándor 3 frt, dr. Graner Adolf 5 frt, Martontaly Armin 1 frt, Rozenberg Zsigmond 2 frt 50 kr., izr. templomban egyesek által 10 frt 68 kr., Strakosch estélyi jövődéléből adomány 16 frt). Összes bevétel 1002 frt 33 kr. *Kiadások:* helybéli szegények havi segélyezése 322 frt 65 kr., egyleti szolga fizetése 64 frt, szegény gyermekek tanítására 125 frt 20 kr., bábáknak 10 frt, különemű segélyezésre s kisebb kiadási költségekre 284 frt 64 kr., betegeknek 46 frt 05 kr., betegágyasoknak 16 frt, takarékpénztárba betétezt 50 frt, pénzkészlet 83 frt 85 kr. Az egyesület *vagyonát* illetőleg takarékpénztárilag kezeltek 1.234 frt 82 kr., 2 db. 1860-iki államsorsjegy 280 frt, 3 db. ausztriai ezüst járadék 249 frt, 9 db. magyar vörös kereszt sorsjegy 108 frt, pénzkészlet 83 frt 85 kr. összesen 1.955 frt 67 kr.

Menetár mérseklések. A déli vasut igazgató tanácsa elhatározta, hogy Ausztria-Magyarország tényleges szolgálatban levő hivatalnokai és szolgálai, valamint az ud-

varnak is ugyanolyan hivatalnokai és szolgálai részére úgy szolgálati, valamint szolgálaton kívüli utazásaiknál, saját személyüket illetőleg s áthelyezés következtében más helyre történő átköltözködés esetén, családjaik részére is a menetárnak s ez utóbbi esetben a podgyászok és bútoraik utáni szállítási díjnak is felét — az illető hatóságok által kiállított igazolvány alapján — elengedi, illetőleg azokat a szabályszerű díjszabás fele árán fogja szállítani. Ezen engedmény f. évi márczius 31-én lép hatályba.

A keszthelyi helyi érdekű kis vasut III. mozdonya megérkezett s gróf Festetics Tassilóné szül. Hamilton Mária hercegnőről *Mária* nevet nyert. Az I-sőnek *Tassiló*, a II-iknek *György* a neve.

Agonyomta a leomlott homok. Stanineczhegyen három egyén homokkővet ásott az üregben. A felettük levő réteget nem támasztották meg erősen, úgy hogy az leomlott s a három munkást odanyomta. A gyorsan alkalmazott segélyvel sikerült a munkásokat a reájuk dőlt földrétegből kiszabadítani, de ki legfelül dolgozott, oly erős nyomást szenvedett, hogy alig tud mozogni és leleketett venni, úgy, hogy életben maradásához semmi remény sincs.

Szent Beszédék (Exhortációk) a tanév minden vasárnapjára. Az elemi-, ipar-és polgári tanodák s különösen a középiskolák katolikus hitoktatóinak használatára. Írta: Kaloocsai Gyula Alán Zircz cisterci rendű áldozó pap s főgymnáziumi okl. r. hittanár. Székes-Fehérvár. Szammer Imre kiadása. Ára füzve 1 fr., vászonba kötve 1 tr. 50 kr.

Kiss József tapanak „A hét”-nek 8. és 9. száma hatalmas lendülettel előre tör a megkezdett úton. Minden következő száma érdekesebb, tartalmasabb az előzőnél. Nem létezett még magyar szépirodalmi lap, mely oly rohamosan tört foglalt volna és oly gyorsan meggyökerezett volna a népszerűség talajában. A 8. szám főbb tartalma: „A muma és a gölya” Jókai bájos meséje. „Gyászmagyarkák” egy sensationális kaszárnya-história Bárony Istvántól. „Maud Müller” Whittier nálunk teljesen ismeretlen amerikai írótól egy költői elbeszélés írádó Antal fordításában. „Szép Gúlnare” humoros-satyrikus elbeszélés. Két gyönyörű böjti predikáció. — Reviczky Gyula hagyatékából egy érdekes esztaetikai erkekezés. Apróságok. „A Hét” 9. száma még tartalmasabb: Mezei Ernő parlamentáris modorral írt egy alkalmi tanulmányt „A háborgó parlament” cím alatt. Szemere Attila egy kis novellával szerepel: „Az én barátom.” Thuranszky-Dráveczky Júlia „A társalkodó” című novellával lép föl. Szabóné-Nogáll Janka egy bájos kis aprósággal gazdagítja a füzet tartalmát. A „Budapesti Hírlap” Sípulcsa egy pompás „Nora”-paródiát közöl. Kiss József egy kis szerelmi dallal van képviselve. Vadnay Andor Grünwald Béla Szechenyiről írt könyvét bírálja. A „Hét” előfizetési ára egész évre 10 frt. Tejjes példányok az első számtól kezdve még mindig kaphatók. Az előfizetések „A Hét” kiadóhivatalába: Budapest, Akadémia-palota (Hornyánszky könyvnyomdájába) intézendők.

„Az én Újságom” — Benedek Elek és Pósa Lajos képes gyermeklap 9-ik száma csinos kiállításban és követező tartalommal jelent meg: Az amerikai őserdőben. Gyermekregény Madarassy Lászlótól. Osi magyar vitézség. A kis Rozsi. Majomszeretet (Kötemények.) A jó szív kincs. Elbeszélés Bárony Ivántól. Hidas játék. Tojás a sósvízben. Arany ABC. A Bandika új-sága. Előfizetési ára negyedévenként 1 fr. Az előfizetési pénzek Singer Wolfner könyvkereskedéséhez (Budapest, Andrássy út 10. sz. küldendők.

Kerelem: Még a múlt év végén szétküldöttem egy előfizetési felhívást „A jégkár ellen biztosítás és a károok becslése” című műre. A munka a kitűzött időre megjelenvén, fölkerem azokat, kik előfizetési felhívásomat megkapták s talán gyűjtöttek avagy rendelni óhajtanak a munkából, hogy a „felhívást” szíveskedjenek beküldeni. Kik az előfizetési iven rendelik meg a könyvet, még mindig hajlandó vagyok az ott kiállításba helyezett kedvezményt megadni. Különbön bolti ára 1 frt 50 kr. s ugy nálam, mint bármely hazai könyvnyomdai megrendelhető. Debreczen, 1890. február hó. Szücs Mihály, gazdasági tanintézetű tanár.

Nincsen a magyar családoknak oly gazdag könyvtára, melyben annyi szellemi szórakozást találhatna a család minden tagja, mint a mennyt a „Képes Családi Lapok” válogatott közleményei nyújtanak. Nincsen a családi életnek s a gondosan vezetett magyar vendég szerető háznak olyan kérdése, melylyel e lap melléklete: a „Nő a háznál” szakavatottan ne foglalkoznék. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Nő a háznál” című dívat-melléklettel együtt egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., s a kiadóhivatal (Budapesten, nagy korona utca 20. sz.), melyhez az előfizetések legcélszerűbben postautalványon intézendők. kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatószámokkal.

Vasuti menetrend. *Szent-Ivánról N.-Kanizsa felé* indul 5 óra 56 percekkel reggel (vegyes vonat), 12 óra 1 percekkel délután, 8 óra 55 percekkel este, 2 óra 45 percekkel éjjel. *Szombathely felé* indul 8 óra 28 percekkel reggel, 3 óra 32 percekkel délután, 1 óra 48 percekkel éjjel.

Olvasóközönségünk figyelemét felhívjuk a jelen számunkhoz csatolt füzetre, mely a Warner-léle gyógyszernek, valamint a betegségeknek, melyek ellenében azok sikerrel használhatók, tüzetes leírását tartalmazza és számos közzendő iratot foglal magában, melyeket Warner-hez intéztek egyesek, kik e kiváló szernek használata által betegségeikből kigyógyultak.

Közgazdaság.

Az első magyar tűzfeleskandógyár.

Hagyomány! Mikor azon indokok lesznek szakavatottan mérlegelve, amelyek az ember tetteinek rügőiként működnek, a lélekűbárok a legerősebb indokok egyikének a nemes

hagyományhoz való törhetetlen ragaszkodást nevezik meg. Való! a nemes hagyomány iránt érzett hű ragaszkodás eredményezi nemcsak a véres háborúban nyilvánuló katonai erény legfőbbjét, hanem a békés munka ölen viruló polgári erények számosit is. A katona mégoly nagy veszéllyel is dacol, mert zászlajának lüszéget esküdött: már pedig e zászló védelme hagyományként követeli derék híveitől a „vérünket, életünket!” A szorgalmas polgár pedig hagyományul köti gyermekei lelkére, hogy — ha atyjok mesterségét, fokozását úzik — a „cég” jó hírnevére szemök fényénél is jobban vigyázzanak.

A nemes hagyomány azonban a legkiválóbb szerepet az uralkodó-házaknál tölti be; mert azok tagjainál a nemes hagyomány tetteik legfőbbjénél, mint erkölcsi rügő működik közre.

Láthatjuk ezt a felejtethetlen József nádor köztiszteletnek örvendő családjánál is; mert aminő honszeretetet táplált a nemzetéhez sűrű hű atya, époly lángoló hazaszeretetet bizonyít be minden alkalomkor fia; még pedig nemcsak azért, mivel magyarnak született s magyarnak neveltetett, magyarnak érzi s vallja magát, hanem azért is; mert hagyományul örökölte dicső atyjától a honszerelmet. Ez az oka, hogy az országban igen számos derék hazafi nagy figyelemmel kíséri József főherceg minden tettét, amely a közügy javára szolgál. Ezen működés egyik legfontosabb s legaldásosabb részét azon fáradozatlan, nemes buzgalom képezi, amelyet József főherceg a tűzoltóság megalapítása, terjesztése, javítása, népszerűsítése nagy érdekében kifejt.

Mióta az országszerte rokonszenves belügyér, Teleki Géza gróf, érelyesen látott a leghazafiasabb munkák egyikéhez: általánosítani, fejlesztetni a tűzoltó intézményt, azóta József főherceg vonatkozott ügybuzgalma fokozott mérvben gyarapodott jelentőségében.

Akik kellő figyelemmel kísérik az uralkodóház ezen kitűnő tagjának közhasznú működését, most is nagy örömmel tapasztalták, hogy ő még a laekeni belga királyi kastély kigyuladását és porig-égését is, amely nőverének, Henrika belga királynénak, rendkívül számos műgyűjteményét is elhamvasztotta, a honi tűzoltó-egyletek okulására törekszik fordítani.

Tehát igen számos jeles honfi, élőkön József főherceggel, szóval s tettel, jó példával és biztatással buzdít nálunk a tűzoltó-intézmény általánosítására, fejlesztésére, amelynek mostani szerföltötti hátrányára szolgál, hogy hiányzott oly nagyszabású, a kor kívánalmainak megfelelőleg berendezett tűzfeleskandógyár, mely az ország szükségletét, különösen minőség és megbízhatóság tekintetében, képes kielégíteni. Innét van, hogy közsegeink nagyrésze nemzetgazdaságunk kiszámíthatatlan karára, mindaddig külföldről hozatta gépeit; mivel azon néhány közseg, amely a hazai gyártmány minőségében csalódott, annyira megingatta a hazai gyártmány iránti bizalmat, hogy inkább vásároltak külföldön drágábban, mint itthon. Ezen bizalmatlanság leküzdése fogja főfeladatát és főnehézségét képezni az új gyárnak.

Hát bizony még csak néhány évtized előtt is nálunk hiába keresett volna valaki olyan korszerű tűzfeleskandót, a melyet itthon készítenek; hanem a magyar ember kénytelen volt verejtéken gyűjtött garasait Prágába, Bécsbe, Grácba, Brünnebe küldeni, ha szüksége volt olyan tűzfeleskandóra, amely csak némileg is megfelelt a korszerű követelményeknek. Csak szerföltött lassan rendezkedett be nálunk néhány jelentékenyebb műhely (távolról sem versenyképes gyára) a tűzfeleskandó-készítésre. Mikor is azon igen türesen működést kellett látnunk, hogy például harangöntő műhelyekben mint nagyon is alárendelt s vajmi kezdetlegesen üzött melléktoglalkozás tengődött a tűzfeleskandó-készítés. Gyártáról, mely a műhelyben történő készítés fölött vajmi számos előnnyel bír, persze! hallani sem lehetett. Nem vállalkozott arra sem töke, sem szakértő.

Ugyanis, a gyártásnak, melylyel a korszerűleg felszerelt gyárak foglalkoznak, a műhelyekben történő készítés fölött két főelőnye van: 1-ör, ily gyártmány jobbminőségű áruát képvisel; 2-ör, ily gyártmány nemcsak jutányosabb, de olcsóbb is a még oly ügyesen, szorgalommal vezetett műhelyek készítményeinél. Hogy ez így áll és ennek így kell állania, az minden gondolkodó előtt világos. Napjainkban a töképezés nagy fölényt gyakorol minden irányban; mert az mindennel hamarabb teremt olcsóbb hitelt és szakértelmet: már pedig nemzet gazdaságunk minden ágánál a virulás legelső kelleke az olcsó hitel és a szakértelen.

Tekintsük például a kézműiparost, aki műhelylyel bír és a gyárost, aki gyár fölött rendelkezik. Az első nem bírván olyan olesó hitellel, mint az utóbbi, kénytelen a nyersanyagot drágábban fizetni meg, mint az utóbbi; ennek azután következménye, hogy készítményét drágábban árulja, mint a gyáros gyártmányát, még pedig azért is, mert ez utóbbi nemcsak olcsóbban és jobb minőségben beszerzett nyersanyagot dolgoztat föl, mint az előbbi, hanem kisebb költségen is állítja elő gyártmányát, — a tömeges munka folytán, mint a műhelylyel bíró iparos készítményét. Amde a gyáros nemcsak jutányosabb és olcsóbb, hanem jobb iparterméket bír a vevőknek nyújtani, sem mint a műhelyben dolgozó iparos; mert a gyári munkának azon renakivűt nagy előnye is van a műhelymunka fölött, hogy a gyárban dolgozó munkás folyton ugyanazon részét állítván elő a gyártmányoknak, szerföltött nagy ügyességre tesz szert szakmája illető ágában; s így az ily tökéletes rézekből összeállított gyártmány sokkal jobb, mint a műhelyek készítménye, amelynek mindenik részé azon egy munkás kénytelen készíteni, akár ügyes az illető, akár nem. Ez a munkafelosztás előnye, amely európa-szerte csodákat művel.

Az elmondottakból kitűnik, hogy minél nagyobb s minél korszerűbb berendezésű valamely gyár, annál jutányosabb és olcsóbb áruval bír a vevőknek szolgálni,

Árverési hirdetmény.

A tapolezai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak **Kamarás István**, mint **Janos** és **Jozsef** nevű kiskorú gyermekei vagyonkezelője végrehajtást szenvedő elleni 62 frt 07 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a z.egerszegi kir. törvényszék (a tapolezai kir. járásbíró) területén fekvő, a les-tomaji 6. sz. tjkvben 7. hrsz. alatt felvett ház, udvar és kertből kiskorú Kamarás Janost és Józsefet megillető 2/3 részből jutalékja, és minthogy ez ingatlanok kikiáltási ára egészben sem haladja meg az 500 frtot, — az 1881. 60. t.c. 156. §-a értelmében annak a kiskorú Szabó Ernőt illető 1/3 részből jutalékára is, — így tehát a fenti ingatlanra egészben 391 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi március hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Les-Tomaj községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Tapolezán, 1889. évi április hó 20-án.

Kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Strausz
kir. aljbíró.

Kereskedő tanonc.

Alulírott tanoncul egy jó házból való, egészséges 14 éves fiú kerestetik, ki 1-2 polgári, reál-vagy gymnasiumi osztályt végzett. — Az illető ruházaton kívül teljes ellátásban részesül. — Bővebb felvilágosítást élő szóval vagy írásban szívesen adok.

Zala-Szent-Gróton, 1890. márc. 3.

Szily Ferenc
fűszer-és vaskereskedő.

3239-1889. sz.

Árverési hirdetmény.

A sümegi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Schwartz Jakab** körmendi lakos végrehajthatónak **Magashazi Karoly** és neje **Németh Örsze** végrehajtást szenvedő elleni 126 frt 98 kr. tőke követelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a sümegi kir. járásbíró területén levő, Szent-Grót mezővárosban fekvő, a Szent-Grót mezővárosi 323. számú telekjegyzőkönyvben A 7. 216 hrsz. alatt végrehajtást szenvedők tulajdonául felvett házra 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi március hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor Szent-Gróth mező városban a községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 72 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Sümegen, 1890. évi február hó 3-ik napján.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság

Rutich kir. aljbíró.

PSEPHOFER J.-féle

Gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. szám. „Zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacok ezelőtt egyetemes labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel ugyanolyan igen sok oly betegség létezik, melyben a labdacok hatásukat fényesen bebizonyították. — Évtizedek óta ezen labdacok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendel az s alig akad család, melyben ezen kitanó házi-szerből ne volna egy kis készlet.

1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tegeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvétel mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel, egy tegeres labdac 1 frt 25 kr., 2 tegeres 2 frt 30 kr., 3 tegeres 3 frt 35 kr., 4 tegeres 4 frt 40 kr., 5 tegeres 5 frt 20 kr., 10 tegeres 9 frt 20 kr. (1 tegeresnél kevesebb nem küldetik szét.)

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható Pserhofer J. névalírással el legyen látva és pedig = veres = nyomásban.

Fagy-balzsam, PSEPHOFER J.-től 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny utifü-nedv, hurut, rekedtség, görcsköhögés stb. ellen 1 palack 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 frt 20 kr.

Por lábizzadás ellen, Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üvege 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés ellen. Egy üvege 22 kr.

Angol csoda-balzsam 1 üveggel 50 kr., egy kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr.

Tannonchinin-hajkenőcs, PSEPHOFER J.-től a legjobb hajnövesztő szer, 1 szelence 2 frt.

Egyetemes tapasz, STEUDEL tanártól sebek ellen jónak bizonyult házi-szer. Egy tégely 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító-só, BULLRICH A. W.-től. Kitanó házi-szer megzavart emésztés minden következményei ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdetett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden, esetleg raktáron nem levő cikket kívánatra pontosan s legutányosabban beszerezetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvétel mellett a leggyorsabban eszközöltetnek.

A pénz előleges beküldése mellett (legelőszérűbben postautalvány mellett) a vételdíj sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél.

**Özv. Tahy Rozália
könyvnyomdája**
Zala-Egerszeg, Jákum-utca 69. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani 48 év óta fennálló, egy nagy

önkirakó gyorsajtóval
s egy kisebb amerikai kézi ajtóval működő

KÖNYVNYOMDÁMAT,

mely — a jelen kor igényeinek megfelelően — a legdivatosabb betűkkel és körzetekkel van felszerelve s hol minden, a könyvnyomdai szakba vágó munkák a legcsinosabban, gyorsan és korrekten — a lehető legutányosabban — készíttetnek.

Különösen: névjegyek, esketési és bál meghívók, levélfejek és borítékok, körlevelek, számlák, falragaszok, gyászlapok stb. 2-3 óra alatt szállíttatnak.

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva maradok kiváló tisztelettel

Özv. Tahy Rozália
könyvnyomda-tulajdonosnő.

MAGVAK.

Szávost Alphons

magkereskedése és gazdasági cikkek üzlete
Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal

dusan felszerelt raktárát

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

OOO

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető házi-szer meglepően gyors gyógyulást szerezett. A Beyerhártséjé című kis irattalban meg bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszabb, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet: Richter kiadó. Intézete Lipcsében ingyen megküldi.

OOO

30/1890. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 987 számú végzése által Zalamegye összesített arvatára végrehajtható javára **Borda Jozsef** és neje sőtörri lakosok ellen 666 frt tőke, ennek 1883. december hó 1-től járó 8% kamatja, ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 780 frtra becsült szarvas marhák, lovak és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendelvetén, ennek a helyszínén vagyis Sajtörön leendő eszközökre 1890-ik évi március hó 26-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozik ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszeg, 1890-ik évi február hó 26. napján.

Nagy Sádor
kir. bírósági végrehajtó.